DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/789,

annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019,

lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden tiettyihin verkkolähetyksiin ja televisio- ja radio-ohjelmien edelleenlähetyksiin sovellettavien tekijänoikeuden ja lähioikeuksien käyttämistä koskevien sääntöjen vahvistamisesta ja neuvoston direktiivin 93/83/ETY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämiseksi on tarpeen mahdollistaa muista jäsenvaltioista peräisin olevien televisio- ja radio-ohjelmien laajempi levitys jäsenvaltioissa käyttäjien hyödyksi kaikkialla unionissa helpottamalla tietyntyyppisten televisio- ja radio-ohjelmien lähetyksiin sisältyvien teosten ja muun suojatun aineiston tekijänoikeuden ja lähioikeuksien lisensointia. Televisio- ja radio-ohjelmilla on tärkeä asema kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämisessä sekä tiedonsaannin parantamisessa.

(2) Digitaalisten teknologioiden ja internetin kehittyminen on mullistanut televisio- ja radio-ohjelmien levittämisen ja saatavuuden. Yhä useammat käyttäjät haluavat pääsyn sekä suoriin että tilattaviin lähetyksiin hyödyntämällä niin perinteisiä kanavia, kuten satelliitin tai kaapelin välityksellä tapahtuvia lähetyksiä, kuin verkkopalveluja. Omien televisio- ja radio-ohjelmiensa lisäksi lähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot tarjoavatkin yhä enemmän lähetysten oheismateriaalina tarjottavia verkkopalveluja, kuten rinnakkaislähetyspalveluja (simulcasting) ja ns. catch up -palveluja. Edelleenlähetyspalvelujen tarjoajat, jotka yhdistävät televisio- ja radio-ohjelmien lähetyksiä paketeiksi ja tarjoavat niitä muuttamattomina ja lyhentämättöminä käyttäjille samanaikaisesti alkuperäisten lähetysten kanssa, käyttävät useita eri edelleenlähetystekniikoita. Näitä ovat mm. kaapeli, satelliitti, digitaalinen maanpäällinen verkko, matkaviestinverkko tai sisäiseen internetprotokollaan perustuva verkko sekä avoin internet. Lisäksi televisio- ja radio-ohjelmia käyttäjille levittävät tarjoajat saavat ohjelmasignaalit lähetystoimintaa harjoittavilta organisaatioilta eri keinoin, esimerkiksi suoran siirron menetelmällä. Yhä useammat käyttäjät toivovat pääsyä paitsi kotijäsenvaltiostaan myös muista jäsenvaltioista peräisin olevien televisio- ja radio-ohjelmien lähetyksiin. Tällaisia käyttäjiä ovat muun muassa unionin kielellisiin vähemmistöihin kuuluvat ja muussa kuin kotijäsenvaltiossaan asuvat unionin kansalaiset.

([1]) EUVL C 125, 21.4.2017, s. 27.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 15. huhtikuuta 2019.

(3) Lähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot lähettävät päivittäin useiden tuntien ajan televisio- ja radio-ohjelmia. Näissä ohjelmissa on paljon erilaista sisältöä, joka on unionin oikeuden nojalla suojattu tekijänoikeudella tai lähioikeuksilla taikka molemmilla, kuten musiikkiteoksia tai audiovisuaalisia, kirjallisia tai graafisia teoksia. Oikeuksien hankkiminen on monimutkainen prosessi, kun niitä on hankittava useilta oikeudenhaltijoilta ja teosten ja muun suojatun aineiston eri luokkia varten. Oikeudet on usein hankittava lyhyessä ajassa, erityisesti kun kyse on uutisten tai ajankohtaislähetysten kaltaisten ohjelmien valmistelusta. Jotta verkkopalvelut olisivat käytettävissä yli maiden rajojen, lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden on saatava vaaditut oikeudet teosten ja muun suojatun aineiston käyttöön kaikilla asianomaisilla alueilla, mikä hankaloittaa edelleen oikeuksien hankkimista.

(4) Edelleenlähetyspalvelujen tarjoajilla, jotka tyypillisesti tarjoavat monia ohjelmia, jotka muodostuvat monista erilaisista teoksista ja muusta suojatusta aineistosta, on vain hyvin vähän aikaa tarvittavien lisenssien hankkimiseen, ja niille aiheutuukin merkittävä taakka oikeuksien hankkimisesta. Tekijöiden, tuottajien ja muiden oikeudenhaltijoiden kannalta on olemassa myös vaara, että niiden teoksia tai muuta suojattua aineistoa käytetään ilman lupaa tai asianmukaista korvausta. Teosten ja muun suojatun aineiston edelleenlähettämisestä maksettavat tällaiset korvaukset ovat tärkeitä, jotta voidaan varmistaa monipuolinen sisältötarjonta, mikä on myös kuluttajien edun mukaista.

(5) Teosten ja muun suojatun aineiston oikeudet on yhdenmukaistettu muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/29/EY ([3]) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/115/EY ([4]), joissa taataan oikeudenhaltijoiden korkeatasoinen suoja.

(6) Neuvoston direktiivillä 93/83/ETY ([5]) helpotetaan valtioiden rajat ylittävää satelliittivälitystä ja muista jäsenvaltioista tulevien televisio- ja radio-ohjelmien edelleenlähettämistä kaapeleitse. Direktiivin säännökset lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden lähetyksistä koskevat vain satelliittilähetyksiä, eikä niitä sen vuoksi sovelleta lähetysten oheismateriaalina tarjottaviin verkkopalveluihin. Lisäksi säännökset muista jäsenvaltioista tulevien televisio- ja radio-ohjelmien edelleenlähetyksistä koskevat vain samanaikaisia, muuttamattomia ja lyhentämättömiä kaapeleitse tai mikroaalloilla tehtäviä edelleenlähetyksiä, eivätkä ne kata muiden tekniikoiden välityksellä tehtäviä edelleenlähetyksiä.

(7) Näin ollen lähetysten oheismateriaalina tarjottavien verkkopalvelujen ja muista jäsenvaltioista peräisin olevien televisio- ja radio-ohjelmien edelleenlähetysten tarjoamista maiden rajojen yli olisi helpotettava mukauttamalla kyseisen toiminnan kannalta olennaisten tekijänoikeuden ja lähioikeuksien käyttämistä koskevaa oikeudellista kehystä. Tässä mukauttamisessa olisi otettava huomioon luovan sisällön ja erityisesti audiovisuaalisten teosten rahoitus ja tuotanto.

(8) Tämän direktiivin soveltamisalaan olisi kuuluttava verkossa tarjottavat oheispalvelut, joita tarjoaa lähetystoimintaa harjoittava organisaatio, ja joilla on selkeä ja toissijainen suhde lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden lähetyksiin. Näihin palveluihin kuuluvat palvelut, joilla annetaan pääsy televisio- ja radio-ohjelmiin yksinomaan lineaarisella tavalla samanaikaisesti lähetyksen kanssa, ja palvelut, joilla annetaan pääsy televisio- ja radio-ohjelmiin määrätyksi ajaksi siitä, kun lähetystoimintaa harjoittava organisaatio on ne lähettänyt (ns. catch up -palvelut). Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin verkossa tarjottaviin oheispalveluihin kuuluvat lisäksi palvelut, joilla annetaan pääsy aineistoon, jolla lähetystoimintaa harjoittavan organisaation televisio- ja radio-ohjelmalähetyksiä monipuolistetaan tai käsitellään muulla tavalla. Tämä voi tarkoittaa esimerkiksi ohjelman sisällön esikatselua, syvällisempää käsittelyä, täydentämistä tai kommentoimista. Tätä direktiiviä olisi sovellettava verkossa tarjottaviin oheispalveluihin, joita lähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot tarjoavat käyttäjille lähetyspalveluun yhdistettyinä. Sitä olisi sovellettava myös verkossa tarjottaviin oheispalveluihin, jotka ovat selkeästi toissijaisia lähetykseen nähden mutta joita käyttäjät voivat käyttää erillään lähetyspalvelusta ilman, että heidän on hankittava lähetyspalveluun käyttöoikeus esimerkiksi tilaamalla. Tämä ei vaikuta lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden vapauteen tarjota tällaisia oheispalveluja verkossa maksutta tai maksua vastaan.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/115/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 28).

([5]) Neuvoston direktiivi 93/83/ETY, annettu 27 päivänä syyskuuta 1993, tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta (EYVL L 248, 6.10.1993, s. 15).

Pääsyn antamisen televisio- tai radio-ohjelmiin sisällytettyihin yksittäisiin teoksiin tai muuhun suojattuun aineistoon tai teoksiin tai muuhun suojattuun aineistoon, joka ei liity mihinkään lähetystoimintaa harjoittavan organisaation lähettämään ohjelmaan, kuten palveluihin, jotka antavat pääsyn yksittäisiin musiikkiteoksiin, audiovisuaalisiin teoksiin, musiikkialbumeihin tai -videoihin esimerkiksi tilausvideopalvelujen välityksellä, ei olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin palveluihin.

(9) Jotta voidaan helpottaa oikeuksien hankkimista verkossa tarjottavien oheispalvelujen tarjoamiseksi maiden rajojen yli, on tarpeen vahvistaa alkuperämaan periaate tekijänoikeuden ja lähioikeuksien sellaisia käyttötapauksia varten, jotka tapahtuvat verkossa tarjottavien oheispalvelujen tarjoamisen, saamisen tai käyttämisen aikana. Tähän periaatteeseen olisi sisällyttävä kaikkien niiden oikeuksien hankkiminen, joita lähetystoimintaa harjoittava organisaatio tarvitsee voidakseen välittää yleisölle tai saattaa yleisön saataville ohjelmiaan tarjotessaan oheispalveluja verkossa, mukaan lukien ohjelmissa käytettyjen teosten tai muun suojatun aineiston mahdollisten tekijänoikeuden ja lähioikeuksien, esimerkiksi äänitteiden tai esitysten oikeuksien, hankkiminen. Alkuperämaan periaatetta olisi sovellettava yksinomaan oikeudenhaltijoiden tai oikeudenhaltijoita edustavien tahojen, kuten yhteishallinnointiorganisaatioiden ja lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden väliseen suhteeseen ja vain verkossa tarjottavan oheispalvelun tarjoamista, saamista tai käyttöä varten. Alkuperämaan periaatetta ei pitäisi soveltaa mihinkään myöhempään teosten tai muun suojatun aineiston langalliseen tai langattomaan yleisölle välittämiseen tai mihinkään myöhempään teosten tai muun suojatun aineiston langalliseen tai langattomaan yleisön saataviin saattamiseen siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada ne saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana, tai mihinkään myöhempään kappaleen valmistamiseen verkossa tarjottavaan oheispalveluun sisältyvästä teoksesta tai muusta suojatusta aineistosta.

(10) Kun otetaan huomioon, että tiettyjen audiovisuaalisten teosten rahoitus- ja lisensointimekanismit perustuvat usein alueelliseen yksinoikeuslisensointiin, tässä direktiivissä säädetyn alkuperämaan periaatteen soveltaminen on televisio-ohjelmien osalta syytä rajoittaa tiettyihin ohjelmatyyppeihin. Näihin ohjelmatyyppeihin olisi kuuluttava uutis- ja ajankohtaisohjelmat sekä lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden kokonaan rahoittamat omat tuotannot, mukaan lukien tapaukset, joissa lähetystoimintaa harjoittavan organisaation omiin tuotantoihinsa käyttämät varat ovat peräisin julkisista varoista. Tässä direktiivissä lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden omien tuotantojen olisi katsottava tarkoittavan lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden omia resurssejaan käyttäen toteuttamia tuotantoja, pois lukien tuotannot, jotka lähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot tilaavat lähetystoimintaa harjoittavista organisaatioista riippumattomilta tuottajilta, ja yhteistuotannot. Samasta syystä tässä direktiivissä säädettyä alkuperämaan periaatetta ei pitäisi soveltaa urheilutapahtumien televisiolähetyksiin. Alkuperämaan periaatetta olisi sovellettava ainoastaan, kun lähetystoimintaa harjoittava organisaatio käyttää ohjelmia omissa oheispalveluissaan verkossa. Sitä ei pitäisi soveltaa lähetystoimintaa harjoittavan organisaation omien tuotantojen lisensointiin kolmansille osapuolille, mukaan lukien muut lähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot. Alkuperämaan periaatteen ei pitäisi vaikuttaa oikeudenhaltijoiden ja lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden vapauteen sopia näiden oikeuksien käyttöä koskevista rajoituksista, myös alueellisista rajoituksista, kunhan noudatetaan unionin oikeutta.

(11) Tässä direktiivissä säädetyn alkuperämaan periaatteen ei olisi aiheutettava lähetystoimintaa harjoittaville organisaatioille velvollisuutta välittää tai saattaa yleisön saataville ohjelmia oheispalveluissaan verkossa tai tarjoamaan tällaisia oheispalveluja verkossa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa niiden päätoimipaikka sijaitsee.

(12) Koska verkossa tarjottavan oheispalvelun tarjoamisen, saamisen tai käytön katsotaan tämän direktiivin nojalla tapahtuvan vain siinä jäsenvaltiossa, jossa lähetystoimintaa harjoittavan organisaation päätoimipaikka sijaitsee, mutta palveluja voidaan tosiasiassa tarjota maiden rajojen yli muihin jäsenvaltioihin, on tarpeen varmistaa, että oikeuksista maksettavaa korvausta määritettäessä osapuolet ottavat huomioon kaikki verkossa tarjottavan oheispalvelun muuttujat, kuten palvelun ominaisuudet, mukaan lukien ajan, jonka palveluun sisältyvät ohjelmat ovat saatavissa verkossa, yleisön, mukaan lukien yleisön lähetystoimintaa harjoittavan organisaation päätoimipaikkana olevassa jäsenvaltiossa ja muissa jäsenvaltioissa, joissa palveluun päästään ja sitä käytetään, ja saatavissa olevat kieliversiot. Alkuperämaan periaatteen soveltamisalaan kuuluvista oikeuksista maksettavan korvauksen määrän laskemiseksi olisi kuitenkin edelleen voitava käyttää erityisiä menetelmiä, kuten lähetystoimintaa harjoittavan organisaation verkkopalvelusta saamiin tuloihin perustuvia menetelmiä, joita erityisesti radiolähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot käyttävät.

(13) Sopimusvapauden periaatteen vuoksi on edelleen mahdollista rajoittaa niiden oikeuksien hyödyntämistä, joihin tässä direktiivissä säädetty alkuperämaan periaate vaikuttaa, edellyttäen kuitenkin, että tällainen rajoittaminen tapahtuu unionin oikeuden mukaisesti.

(14) Edelleenlähetyspalvelujen tarjoajat voivat käyttää eri tekniikoita tarjotessaan yleisön vastaanotettavaksi toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevaa televisio- tai radio-ohjelmaa muuttamattomana ja lyhentämättömänä samanaikaisesti alkuperäisen lähetyksen kanssa. Edelleenlähetyspalvelujen tarjoajat voivat saada ohjelmasignaalit lähetystoimintaa harjoittavilta organisaatioilta, jotka itse lähettävät nämä yleisölle, eri keinoin, esimerkiksi kaappaamalla lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden lähettämiä signaaleja tai vastaanottamalla signaaleja suoraan niiltä suoran siirron menetelmällä. Tällaisten tarjoajien palveluja voidaan tarjota satelliitin, digitaalisen maanpäällisen verkon, matkaviestinverkon tai sisäiseen internetprotokollaan perustuvan verkon ja vastaavien verkkojen sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2120 ([6]) mukaisen internetyhteyspalvelun välityksellä. Näitä tekniikoita edelleenlähetyksiinsä käyttävien edelleenlähetyspalvelujen tarjoajien olisi sen vuoksi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan ja hyödyttävä käyttöön otettavasta oikeuksien pakollisen kollektiivisen hallinnoinnin järjestelmästä. Jotta voidaan varmistaa, että on olemassa riittävät suojatoimet teosten ja muun suojatun aineiston luvattomalta käytöltä, mikä on erityisen tärkeää maksullisten palvelujen tapauksessa, edelleenlähetyspalvelut, joita tarjotaan internetyhteyspalvelun välityksellä, olisi sisällytettävä tämän direktiivin soveltamisalaan ainoastaan silloin, kun kyseiset edelleenlähetyspalvelut tarjotaan ympäristössä, jossa edelleenlähetykset ovat ainoastaan luvan saaneiden käyttäjien käytettävissä ja sisällön suojaustaso on verrattavissa hallinnoitujen verkkojen, joiden sisältö on koodattu, esimerkiksi kaapeliverkon tai sisäiseen internetprotokollaan perustuvan verkon, kautta lähetetyn sisällön suojaustasoon. Näiden vaatimusten olisi oltava toteutettavissa ja soveltuvia.

(15) Televisio- ja radio-ohjelmien alkuperäisten lähetysten edelleenlähettämiseksi edelleenlähetyspalvelujen tarjoajien on saatava lupa oikeudenhaltijoilta, joilla on yksinoikeus teosten tai muun suojatun aineiston yleisölle välittämiseen. Oikeusvarmuuden takaamiseksi edelleenlähetyspalvelujen tarjoajille ja eroavaisuuksien poistamiseksi mainittuja edelleenlähetyspalveluja koskevasta kansallisesta lainsäädännöstä olisi sovellettava direktiivissä 93/83/ETY vahvistettuja, kaapeleitse tapahtuvan edelleenlähetyksen sääntöjä vastaavia sääntöjä. Kyseisen direktiivin mukaisiin sääntöihin sisältyy velvoite edelleenlähetyspalvelun tarjoajan hakeman luvan antamisesta tai sen epäämisestä yhteishallinnointiorganisaation välityksellä. Näiden sääntöjen mukaan itse oikeus myöntää tai evätä lupa säilyy ennallaan, ja ainoastaan kyseisen oikeuden käyttämistä säännellään tietyiltä osin. Oikeudenhaltijoiden olisi saatava asianmukainen korvaus teostensa tai muun suojatun aineiston edelleenlähettämisestä. Kohtuullisten lisensointiehtojen, myös lisenssimaksun, määrittämiseksi edelleenlähettämiselle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/26/EU ([7]) mukaisesti olisi otettava huomioon muun muassa oikeuksien käytön taloudellinen arvo liiketoiminnassa, mukaan lukien edelleenlähetystavalle osoitettu arvo. Tämän ei olisi vaikutettava direktiivin 2006/115/EY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, kaupallisessa tarkoituksessa julkaistujen äänitteiden esittäjille ja äänitteiden tuottajille maksettavaa kohtuullista kertakorvausta yleisölle välittämisestä koskevan oikeuden kollektiiviseen hallinnointiin eikä direktiivin 2014/26/EU soveltamiseen erityisesti niiden kyseisen direktiivin säännösten osalta, jotka koskevat oikeudenhaltijoiden oikeutta valita yhteishallinnointiorganisaatio.

(16) Tässä direktiivissä olisi ulotettava sopimusten tekeminen yhteishallinnointiorganisaation ja edelleenlähetyspalvelujen tarjoajien välillä oikeuksista, jotka tämän direktiivin mukaisesti kuuluvat pakollisen kollektiivisen hallinnoinnin piiriin, koskemaan myös niiden oikeudenhaltijoiden oikeuksia, jotka eivät kuulu kyseiseen yhteishallinnointiorganisaatioon, siten, ettei oikeudenhaltijoilla ole mahdollisuutta sulkea teoksiaan tai muuta suojattua aineistoa tämän mekanismin soveltamisen ulkopuolelle. Tapauksissa, joissa useampi kuin yksi yhteishallinnointiorganisaatio hallinnoi tähän lajiin kuuluvia oikeuksia alueellaan, sen jäsenvaltion, jonka alueella edelleenlähetyspalvelujen tarjoaja haluaa hankkia oikeudet edelleenlähettämiseen, olisi määritettävä, mikä yhteishallinnointiorganisaatio on oikeutettu tai mitkä yhteishallinnointiorganisaatiot ovat oikeutettuja myöntämään tai epäämään edelleenlähetysluvan.

(17) Lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden oikeuksiin omiin lähetyksiinsä, oikeudet ohjelmien sisältöön mukaan lukien, ei olisi sovellettava edelleenlähetyksiin sovellettavien oikeuksien pakollista kollektiivista hallinnointia. Edelleenlähetyspalvelujen tarjoajilla ja lähetystoimintaa harjoittavilla organisaatioilla on yleensä pysyvä liikesuhde, joten edelleenlähetyspalvelujen tarjoavat tietävät, mistä lähetystoimintaa harjoittavasta organisaatiosta on kyse. Näiden tarjoajien on siten verrattain helppoa selvittää oikeudet lähetystoimintaa harjoittavan organisaation kanssa. Hankkiessaan tarvittavat lisenssit lähetystoimintaa harjoittavilta organisaatioilta edelleenlähetyspalvelujen tarjoajat pääsevät näin ollen vähemmällä kuin hankkiessaan lisenssejä televisio- ja radio-ohjelmien edelleenlähettämiensä teosten ja muun suojatun aineiston oikeudenhaltijoilta. Lisensointiprosessia ei siksi ole tarpeen yksinkertaistaa lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden hallussa olevien oikeuksien osalta. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden ja edelleenlähetyspalvelujen

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY sekä verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/26/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 72).

tarjoajien väliset neuvottelut tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien edelleenlähetysoikeuksien lisensoinnista käydään aina vilpittömässä mielessä. Direktiivissä 2014/26/EU on vahvistettu vastaavat säännöt, joita sovelletaan yhteishallinnointiorganisaatioihin.

(18) Tässä direktiivissä vahvistetuilla säännöillä, jotka koskevat lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden oikeuksia niiden omien lähetysten edelleenlähetykseen, ei pitäisi rajoittaa oikeudenhaltijoiden mahdollisuutta luovuttaa oikeutensa joko lähetystoimintaa harjoittavalle organisaatiolle tai yhteishallinnointiorganisaatiolle ja siten saada suoraan osuus edelleenlähetyspalvelun tarjoajan maksamasta korvauksesta.

(19) Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tässä direktiivissä ja direktiivissä 93/83/ETY vahvistettuja edelleenlähetystä koskevia sääntöjä tilanteisiin, joissa alkuperäinen lähetys ja edelleenlähetys tapahtuvat molemmat niiden alueella.

(20) Oikeusvarmuuden takaamiseksi ja oikeudenhaltijoiden korkeatasoisen suojan ylläpitämiseksi on syytä säätää, että kun lähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot lähettävät ohjelmasignaalinsa suoran toiston menetelmällä ainoastaan signaalien jakelijoille, ilman että lähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot lähettävät ohjelmansa suoraan myös yleisölle, ja kun signaalien jakelijat lähettävät ohjelmasignaalit käyttäjilleen ohjelmien katsomista tai kuuntelemista varten, katsotaan, että kyseessä on yksi ja sama yleisölle välittäminen, johon sekä lähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot että signaalien jakelijat osallistuvat omilla osuuksillaan. Lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden ja signaalien jakelijoiden olisi sen vuoksi saatava oikeudenhaltijoilta lupa omiin osuuksiinsa tässä yhdessä ja samassa yleisölle välittämisessä. Lähetystoimintaa harjoittavan organisaation ja signaalien jakelijan osallistuminen yhteen ja samaan yleisölle välittämiseen ei saisi johtaa lähetystoimintaa harjoittavan organisaation ja signaalien jakelijan yhteisvastuuseen tästä yleisölle välittämisestä. Jäsenvaltioiden olisi jatkossakin voitava vahvistaa kansallisella tasolla järjestelyt tällaisen yhtä ja samaa yleisölle välittämistä koskevan luvan saamiselle, myös kyseisille oikeudenhaltijoille maksettavat asiaan kuuluvat maksut, ja säännöissä olisi otettava huomioon, miten lähetystoimintaa harjoittava organisaatio ja signaalien jakelija hyödyntävät yhteen ja samaan yleisölle välittämiseen liittyviä teoksia ja muuta suojattua aineistoa. Signaalien jakelijoille aiheutuu edelleenlähetyspalvelujen tarjoajien tapaan merkittävä rasite oikeuksien hankkimisesta, lukuun ottamatta lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden hallussa olevia oikeuksia. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen voitava säätää, että signaalien jakelijat hyötyvät niiden lähetyksiä koskevien oikeuksien pakollisen kollektiivisen hallinnoinnin järjestelmästä samaan tapaan ja samassa laajuudessa kuin direktiivin 93/83/ETY ja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat edelleenlähetysten edelleenlähetyspalvelujen tarjoajat. Jos signaalien jakelijat ainoastaan tarjoavat lähetystoimintaa harjoittaville organisaatioille Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetun ”teknisen tavan” kyseisen lähetyksen vastaanoton varmistamiseksi tai parantamiseksi, signaalien jakelijoiden ei pitäisi katsoa osallistuvan yleisölle välittämiseen.

(21) Kun lähetystoimintaa harjoittavat organisaatiot lähettävät ohjelmasignaalinsa suoraan yleisölle ja näin toteuttavat alkuperäisen välittämisen ja samanaikaisesti myös siirtävät signaalit toisille organisaatioille suoran siirron menetelmällä esimerkiksi varmistaakseen signaalien laadun edelleenlähetystä varten, näiden muiden organisaatioiden toteuttamat lähetykset katsotaan yleisölle välittämiseksi, joka on erillinen lähetystoimintaa harjoittavan organisaation toteuttamasta välittämisestä. Näissä tilanteissa olisi sovellettava tässä direktiivissä ja direktiivissä 93/83/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vahvistettuja edelleenlähetystä koskevia sääntöjä.

(22) Jotta voidaan varmistaa oikeuksien tehokas kollektiivinen hallinnointi ja tällä direktiivillä käyttöön otetun pakollisen kollektiivisen hallinnoinnin järjestelmän kautta kerättyjen tulojen oikea jakautuminen, on tärkeää, että yhteishallinnointiorganisaatiot pitävät asianmukaisesti kirjaa jäsenistä, lisensseistä sekä teosten ja muun suojatun aineiston käytöstä direktiivissä 2014/26/EU vahvistettujen avoimuutta koskevien vaatimusten mukaisesti.

(23) Sen estämiseksi, että alkuperämaan periaatetta kierrettäisiin verkossa tarjottavan oheispalvelun ja sen saamisen tai käytön kannalta merkityksellisten tekijänoikeutta ja lähioikeuksia koskevien voimassa olevien sopimusten kestoaikaa pidentämällä, alkuperämaan periaatetta olisi sovellettava myös voimassa oleviin sopimuksiin mutta kuitenkin noudattaen siirtymäaikaa. Kyseisenä siirtymäaikana periaatetta ei pitäisi soveltaa kyseisiin voimassa oleviin sopimuksiin, jolloin jää aikaa niiden mukauttamiseksi tarvittaessa tähän direktiiviin. Lisäksi on tarpeen säätää siirtymäajasta, jotta lähetystoiminnan harjoittajat, signaalien jakelijat ja oikeudenhaltijat voivat mukautua tässä direktiivissä ohjelmien lähetyksestä suoran siirron menetelmällä vahvistettuihin uusiin sääntöihin, jotka koskevat teosten ja muun suojatun aineiston hyödyntämistä suoran siirron menetelmällä.

(24) Paremman sääntelyn periaatteiden mukaisesti tätä direktiiviä, suoran siirron menetelmää koskevat säännökset mukaan lukien, olisi tarkistettava sen oltua voimassa tietyn ajan, jotta voidaan arvioida muun muassa direktiivin unionin kuluttajille tuomia hyötyjä, sen vaikutusta unionin luoviin toimialoihin ja uuteen sisältöön tehtävien investointien määrään sekä sitä, miten se on vaikuttanut unionin kulttuurista monimuotoisuutta kehittävällä tavalla.

(25) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Koska tämä direktiivi voi häiritä oikeudenhaltijoiden oikeuksien käyttämistä siltä osin kuin edelleenlähetyspalvelujen osalta yleisölle välittämisen oikeuden käyttämisessä sovelletaan pakollista kollektiivista hallinnointia, on tarpeen säätää pakollisen kollektiivisen hallinnoinnin soveltamisesta kohdennetusti ja rajoittaa se tiettyihin palveluihin.

(26) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli edistää verkossa tarjottavien tietyntyyppisten ohjelmien oheispalvelujen tarjoamista maiden rajojen yli ja helpottaa muista jäsenvaltioista peräisin olevien televisio- ja radio-ohjelmien edelleenlähettämistä, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Tässä direktiivissä lähetystoimintaa harjoittavia organisaatioita ei velvoiteta tarjoamaan kyseisiä verkossa tarjottavia oheispalveluja yli rajojen. Tässä direktiivissä ei myöskään velvoiteta edelleenlähetyspalvelujen tarjoajia sisällyttämään palveluihinsa muista jäsenvaltioista peräisin olevia televisio- tai radio-ohjelmia. Tämä direktiivi koskee pelkästään tiettyjen edelleenlähetysoikeuksien käyttöä siinä määrin kuin on tarpeen kyseisiin palveluihin liittyvien tekijänoikeuden ja lähioikeuksien lisensoinnin yksinkertaistamiseksi ja muista jäsenvaltioista peräisin olevien televisio- ja radio-ohjelmien osalta.

(27) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ([8]) mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joilla pyritään parantamaan suuremman määrän televisio- ja radio-ohjelmia rajaylittävää käytettävyyttä helpottamalla oikeuksien hankkimista tietyntyyppisten televisio- ja radio-ohjelmien oheispalvelujen tarjoamiseen verkossa sekä televisio- ja radio-ohjelmien edelleenlähettämiseen. Siinä vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat televisio- ja radio-ohjelmien lähettämistä suoran siirron menetelmällä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1) ’verkossa tarjottavalla oheispalvelulla’ verkkopalvelua, joka koostuu televisio- tai radio-ohjelmien tarjoamisesta yleisölle lähetystoimintaa harjoittavan organisaation toimesta tai sen valvonnassa ja vastuulla samanaikaisesti tai määrätyn ajan sen jälkeen, kun lähetystoimintaa harjoittava organisaatio on lähettänyt ne, sekä kaikesta materiaalista, joka toimii tällaisen lähetyksen oheismateriaalina;

([8]) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

2) ’edelleenlähetyksellä’ yleisön vastaanotettavaksi tarkoitetun toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan alkuperäisen televisio- tai radiolähetyksen samanaikaista, muuttamatonta ja lyhentämätöntä yleisön vastaanotettavaksi tarkoitettua edelleenlähetystä, lukuun ottamatta direktiivissä 93/83/ETY määriteltyä edelleenlähetystä kaapeleitse, kun alkuperäinen lähetys tehdään johtimitse tai vapaasti etenevillä radioaalloilla, satelliittivälitys mukaan lukien mutta verkkolähetys pois lukien, edellyttäen että

   a) edelleenlähetys suoritetaan muun osapuolen kuin sen lähetystoimintaa harjoittavan organisaation toimesta, jonka toimesta tai jonka valvonnassa ja vastuulla kyseinen alkuperäinen lähetys tehtiin, riippumatta tavasta, jolla edelleenlähetyksen toteuttava osapuoli saa ohjelmasignaalit lähetystoimintaa harjoittavalta organisaatiolta edelleenlähettämistä varten, ja

   b) jos edelleenlähetys tapahtuu asetuksen (EU) 2015/2120 2 artiklan toisen kohdan 2 alakohdassa määritellyn internetyhteyspalvelun kautta, se tapahtuu hallinnoidussa ympäristössä;

3) ’hallinnoidulla ympäristöllä’ mitä tahansa ympäristöä, jossa edelleenlähetyspalvelun tarjoaja tarjoaa turvallista edelleenlähetystä luvan saaneille käyttäjille;

4) ’suoralla siirrolla’ teknistä prosessia, jossa lähetystoimintaa harjoittava organisaatio lähettää ohjelmasignaalinsa muulle organisaatiolle kuin lähetystoimintaa harjoittavalle organisaatiolle siten, että ohjelmasignaalit eivät ole yleisön saatavissa tämän lähetyksen aikana.

II LUKU

Lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden verkossa tarjottavat oheispalvelut

3 artikla

Alkuperämaan periaatteen soveltaminen verkossa tarjottaviin oheispalveluihin

1. Teosten tai muun suojatun aineiston langallinen tai langaton yleisölle välittäminen ja teosten tai muun suojatun aineiston langallinen tai langaton yleisön saataviin saattaminen siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada ne saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana ja joka tapahtuu tarjottaessa yleisölle:

a) radio-ohjelmia ja

b) televisio-ohjelmia, jotka ovat

   i) uutis- ja ajankohtaisohjelmia tai

   ii) lähetystoimintaa harjoittavan organisaation kokonaan rahoittamia omia tuotantoja,

lähetystoimintaa harjoittavan organisaation toimesta tai sen valvonnassa ja vastuulla verkossa tarjottavassa oheispalvelussa sekä tällaisten teosten ja muun suojatun aineiston kappaleiden valmistamisen, joka on tällaisen verkossa tarjottavan palvelun tarjoamisen, saamisen tai käytön edellytyksenä näiden ohjelmien osalta, katsotaan näiden toimintojen kannalta merkityksellisten tekijänoikeuden ja lähioikeuksien käytön kannalta tapahtuvan vain siinä jäsenvaltiossa, jossa lähetystoimintaa harjoittavalla organisaatiolla on pääasiallinen toimipaikkansa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ei sovelleta urheilutapahtumien lähetyksiin eikä niihin sisältyviin teoksiin ja muuhun suojattuun aineistoon.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määritettäessä 1 kohdassa vahvistetun alkuperämaan periaatteen soveltamisalaan kuuluvista oikeuksista maksettavan korvauksen määrää osapuolet ottavat huomioon kaikki verkossa tarjottavaan oheispalveluun liittyvät muuttujat, kuten palvelun ominaisuudet, mukaan lukien aika, jonka palveluun sisältyvät ohjelmat ovat saatavissa verkossa, yleisö ja saatavissa olevat kieliversiot.

Ensimmäisellä alakohdalla ei suljeta pois vaihtoehtoa, että maksettavan korvauksen määrä lasketaan lähetystoimintaa harjoittavan organisaation tulojen perusteella.

3. Edellä 1 kohdassa säädetty alkuperämaan periaate ei vaikuta oikeudenhaltijoiden ja lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden sopimusvapauteen sopia tällaisten oikeuksien, myös direktiivin 2001/29/EY mukaisten oikeuksien, hyödyntämisen rajoittamisesta, kunhan noudatetaan unionin oikeutta.

III LUKU

Televisio- ja radio-ohjelmien edelleenlähetys

4 artikla

Muiden oikeudenhaltijoiden kuin lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden edelleenlähetysoikeuksien käyttö

1. Ohjelmien edelleenlähetykseen on oltava lupa yleisölle välittämistä koskevan yksinoikeuden haltijoilta.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeudenhaltijat voivat käyttää oikeuttaan myöntää tai evätä lupa edelleenlähettämiseen vain yhteishallinnointiorganisaation välityksellä.

2. Jos oikeudenhaltija ei ole siirtänyt 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun oikeuden hallinnointia yhteishallinnointiorganisaatiolle, pidetään sitä yhteishallinnointiorganisaatiota, joka hallinnoi samaan lajiin kuuluvia oikeuksia sen jäsenvaltion alueella, jolle edelleenlähetyspalvelun tarjoaja haluaa hankkia edelleenlähetysoikeudet, oikeutettuna myöntämään tai epäämään edelleenlähetystä koskeva lupa kyseisen oikeudenhaltijan puolesta.

Jos kuitenkin tähän lajiin kuuluvia oikeuksia kyseessä olevan jäsenvaltion alueella hallinnoivia yhteishallinnointiorganisaatioita on useita, se jäsenvaltio, jonka alueelle edelleenlähetyspalvelun tarjoaja haluaa hankkia edelleenlähetysoikeudet, päättää yhden tai useamman yhteishallinnointiorganisaation, jolla on oikeus myöntää tai evätä lupa edelleenlähetykseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeudenhaltijalla on samat oikeudet ja velvoitteet edelleenlähetyspalvelun tarjoajan ja 2 kohdan nojalla toimivan yhden tai useamman yhteishallinnointiorganisaation välisen sopimuksen perusteella kuin niillä oikeudenhaltijoilla, jotka ovat antaneet oikeuksiensa puolustamisen kyseisen yhden tai useamman yhteishallinnointiorganisaation tehtäväksi. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että oikeudenhaltijan on mahdollista vedota näihin oikeuksiinsa kyseessä olevan jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, jonka on oltava vähintään kolme vuotta oikeudenhaltijan teoksen tai muuta suojattua aineistoa sisältävän edelleenlähetyksen päivämäärästä.

5 artikla

Lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden edelleenlähetysoikeuksien käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4 artiklaa ei sovelleta lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden omia lähetyksiä koskeviin edelleenlähetysoikeuksiin siitä riippumatta, ovatko kyseiset oikeudet niiden omia vai ovatko oikeudenhaltijat siirtäneet kyseiset oikeudet niille.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden ja edelleenlähetyspalvelujen tarjoajien väliset neuvottelut tämän direktiivin mukaisesta edelleenlähetystä koskevasta luvasta käydään aina vilpittömässä mielessä.

6 artikla

Välitys

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että on mahdollista pyytää yhden tai useamman välittäjän apua direktiivin 93/83/ETY 11 artiklassa tarkoitetulla tavalla silloin, kun yhteishallinnointiorganisaatio ja edelleenlähetyspalvelun tarjoaja tai edelleenlähetyspalvelun tarjoaja ja lähetystoimintaa harjoittava organisaatio eivät tee sopimusta lähetysten edelleenlähetystä koskevasta luvasta.

7 artikla

Samasta jäsenvaltiosta peräisin olevan alkuperäisen lähetyksen edelleenlähetykset

Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän luvun ja direktiivin 93/83/ETY III luvun sääntöjä sovelletaan tilanteisiin, joissa alkuperäinen lähetys ja edelleenlähetys tapahtuvat molemmat niiden alueella.

IV LUKU

Ohjelmien lähetys suoran siirron menetelmällä

8 artikla

Ohjelmien lähetys suoran siirron menetelmällä

1. Kun lähetystoimintaa harjoittava organisaatio lähettää ohjelmasignaalinsa suoran siirron menetelmällä signaalien jakelijalle, ilman että lähetystoimintaa harjoittava organisaatio samanaikaisesti itse lähettää kyseiset ohjelmasignaalit suoraan yleisölle, ja signaalien jakelija lähettää nämä ohjelmasignaalit yleisölle, lähetystoimintaa harjoittavan organisaation ja signaalien jakelijan katsotaan osallistuvan yhteen ja samaan yleisölle välittämiseen, johon niiden on saatava lupa oikeudenhaltijoilta. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa järjestelyt luvan saamiselle oikeudenhaltijoilta.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän direktiivin 4, 5 ja 6 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin sen oikeuden käyttöön, jonka nojalla oikeudenhaltijat myöntävät signaalien jakelijoille luvan 1 kohdassa tarkoitettuun lähetykseen jollakin direktiivin 93/83/ETY 1 artiklan 3 kohdassa tai tämän direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla teknisellä keinolla tai epäävät sen.

V LUKU

Loppusäännökset

9 artikla

Direktiivin 93/83/ETY muuttaminen

Korvataan direktiivin 93/83/ETY 1 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tässä direktiivissä ’edelleenlähetyksellä kaapeleitse’ tarkoitetaan toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien johtimitse tai vapaasti etenevillä radioaalloilla, myös satelliitin välityksellä, lähetettävän yleisön vastaanotettavaksi tarkoitetun alkuperäisen televisio- tai radiolähetyksen samanaikaista, muuttamatonta ja lyhentämätöntä edelleenlähetystä kaapeleitse tai mikroaalloilla toimivan lähetysjärjestelmän välityksellä yleisön vastaanotettavaksi, riippumatta siitä, millä tavalla kaapeleitse tapahtuvan edelleenlähetyspalvelun tarjoaja saa ohjelmasignaalit lähetystoimintaa harjoittavalta organisaatiolta edelleenlähetystä varten.”

10 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tätä direktiiviä uudelleen viimeistään 7 päivänä kesäkuuta 2025 ja esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tärkeimmistä uudelleentarkastelun aikana tehdyistä havainnoista. Kertomus julkaistaan ja asetetaan yleisön saataville komission verkkosivustolla.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ajoissa kaikki asiaankuuluvat 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen laatimista varten tarvittavat tiedot.

11 artikla

Siirtymäsäännökset

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien käyttöä koskeviin sopimuksiin, jotka koskevat verkossa tarjottavan oheispalvelun aikana tapahtuvan teoksen tai muun suojatun aineiston langallista tai langatonta yleisölle välittämistä ja teoksen tai muun suojatun aineiston langallista tai langatonta yleisön saataviin saattamista siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada ne saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana, sekä verkossa tarjottavan kyseisen palvelun tarjoamisen, saamisen tai käytön edellytyksenä olevaa kappaleen valmistamista, jotka ovat voimassa 7 päivänä kesäkuuta 2021, sovelletaan 3 artiklaa 7 päivästä kesäkuuta 2023, jos ne raukeavat kyseisen päivämäärän jälkeen.

Edellä olevan 8 artiklan soveltamisalaan kuuluvaan yleisölle välittämiseen saatuihin lupiin, jotka ovat voimassa 7 päivänä kesäkuuta 2021, sovelletaan 8 artiklaa 7 päivästä kesäkuuta 2025, jos ne raukeavat kyseisen päivämäärän jälkeen.

12 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 7 päivänä kesäkuuta 2021. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

14 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä huhtikuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	G. CIAMBA